

Arrest

nr. 195 995 van 30 november 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 augustus 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 september 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 augustus 2017 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.02.2017 werd ingediend door:

<i>Naam: N(...)</i>	<i>: C(...) G(...)</i>	<i>Nationaliteit: Nigeria</i>
<i>Geboortedatum; (...)</i>	<i>Geboorteplaats: (...)</i>	<i>R.R.: (...)</i>
<i>Verblijvende te (...)</i>		

Om de volgende reden geweigerd

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist door artikel 40 bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen en dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- verklaring wettelijke samenwoning dd. 06.02.2017

- Europese ziekteverzekeringskaart van het Onafhankelijk Ziekenfonds: dit document heeft geen enkele link met de referentiepersoon of met de aangehaalde relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon. De kaart kan dan ook niet aanvaard worden als voldoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter ervan.

- 3 gedateerde foto's dd. 24.12.2014 op het facebookprofiel van D(...) A(...); het is niet duidelijk in hoeverre op de foto's daadwerkelijk betrokkene en de referentiepersoon prijken. Bovendien kan uit de foto's niet worden afgeleid dat de personen effectief een liefdesrelatie hebben met elkaar (wie met wie?) Bijgevolg zijn deze foto's geen afdoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

-1 ongedateerde foto (9JATV) waarop betrokkene en een andere persoon te zien is: aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto genomen werd, kan deze niet aanvaard worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen. Bovendien getuigt deze foto niet noodzakelijk van een liefdesrelatie tussen de personen op de foto.

- Chatbericht dd. 16.08.2015 en eerder (ongekende datum): het betreft een uitprint van een chatbericht van 'Sofia' echter er blijkt niet uit met wie ze chat. Uit de inhoud van het gesprek kan niet verder worden afgeleid welke de twee correspondenten zijn en dat de personen in het bericht met elkaar in contact staan effectief een liefdesrelatie hebben met elkaar.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar tenminste twee jaar voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging kennen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, desgevallend in een andere (lid)staat. Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt eveneens dat niet dat betrokkenen op het moment van aanvraag minstens één jaar ononderbroken samenwoonden. Betrokkenen hebben geen gemeenschappelijke kinderen. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

"Verzoeker verwijst naar de wettelijke bepalingen:

De volgende personen worden beschouwd als een familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40 bis par. 2 2° Vw stelt:

De partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten. De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen: a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden

Het duurzaam stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- Indien de partners bewijzen gedurende minstens een jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
 - Ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
 - Ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben
- b) met elkaar komen samenleven
c) beiden ouder zijn dan 21 jaar
d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;
e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 BW
f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 BW en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

[...]

Verzoeker zal nu de relevante documenten bespreken:

3 gedateerde foto's dd. 24 dec 2014 op het facebook profiel van D(...) A(...). Verwerende partij stelt: Het is niet duidelijk in hoeverre op de foto's daadwerkelijk betrokkene en de referentiepersoon prijken. Bovendien kan uit de foto's niet worden afgeleid dat de personen op de foto's effectief een liefdesrelatie hebben met elkaar (wie met wie?). Bijgevolg zijn deze foto's geen afdoende bewijs van de duurzame relatie tussen betrokkenen. 1 Ongedateerde foto waarop betrokkene en een andere persoon te zien is: aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto genomen werd, kan deze niet aanvaard worden als voldoende bewijs van een duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen. Bovendien getuigt deze foto niet van een liefdesrelatie tussen de personen op de foto.

Verzoeker is het daarmee niet eens. Op de drie foto's en op de ongedateerde foto prijken steeds dezelfde twee personen. De blanke dame op de foto is de Nederlandse referentiepersoon en de zwarte persoon op de foto is verzoeker.

Verwerende partij ken echter wel nagaan of de personen die op de foto prijken wel degelijk verzoeker en de referentiepersoon zijn. Immers stelt artikel 42 par. 2 lid 2 Vw: De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid. Het is correct dat dit artikel van toepassing is om na te gaan of de betrokkenen over voldoende bestaansmiddelen beschikken om in aanmerking te komen voor gezinshereniging. Verzoeker is van oordeel indien dit geldt om de bestaansmiddelen na te gaan dit eveneens geldt om na te gaan of de personen die op de foto prijken inderdaad verzoeker en de referentiepersoon zijn.

Indien verwerende partij nu denkt dat verzoeker foto's zou hebben overgelegd waarop een andere man en een andere vrouw zou prijken dan is het aan de verwerende partij om dit te bewijzen. Het is niet aan verzoeker te bewijzen dat hij niet op de foto zou staan.

Verwerende partij neemt met deze argumentatie aldus een loopje met het bewijsrecht. Indien verwerende partij een stelling poneert, is het de verwerende partij die moet aantonen dat haar bewering klopt.

Derhalve zijn de personen die op foto prijken wel degelijk verzoeker en de referentiepersoon. Verzoeker dient geen negatief bewijs te leveren.

Bovendien kan verwerende partij dit gemakkelijk nagaan. De aangestelde van verwerende partij, de gemeente (...) heeft de foto's in ontvangst genomen van verzoeker en de referentiepersoon om ze over te maken aan de verwerende partij. Er mag dan toch ook verlangd worden dat de gemeenteambtenaar die als aangestelde werkt voor verwerende partij minstens een opmerking zou maken aan de verwerende partij mocht zij opgemerkt hebben dat de personen die op de foto's prijken niet verzoeker of de referentiepersoon zouden zijn.

Ook de aangestelden (in casu de ambtenaren bij de gemeente) behoren tot de verwerende partij. In hun plicht tot zorgvuldig en correct te handelen behoort dat deze ambtenaren een opmerking zouden maken mochten dit niet de verzoeker en de referentiepersoon zijn. Zij zouden de stukken wel in ontvangst nemen en doorsturen naar de verwerende partij maar met een nota dat de personen niet de verzoeker noch de referentiepersoon zijn zodat de ambtenaar in Brussel daarvan op de hoogte zou zijn. Bovendien diende verzoeker voor zijn oranje kaart een foto mee te brengen. De foto die prijkt op de oranje kaart komt overeen met de 3 gedateerde foto's.

Het stellen dat deze foto's niet getuigen van een liefdesrelatie tussen de personen op de foto is eveneens een motief dat niet weerhouden kan worden. Ten eerste is op de foto wel degelijk te zien dat ze elkaar vasthouden. Wat verwacht verwerende partij die zien op foto's waarbij ze kunnen nagaan of verzoeker en de referentiepersoon wel degelijk een liefdesrelatie hebben? Bovendien is het begrip liefde hier helemaal niet van toepassing. Van toepassing is een duurzame en stabiele relatie. Dit is nog wat anders dan een amoureuze liefdesrelatie.

Bijgevolg zijn deze foto's wel degelijk een afdoend bewijs dat verzoeker en de referentiepersoon een duurzame en stabiele relatie hebben.

Verwerende partij komt echter tot het tegenovergestelde besluit:

- doordat ze de bewijsregels niet naleefd. Er wordt van verzoeker verwacht dat hij een negatief bewijs zou leveren en verwerende partij bewijs niet wat ze poneert indien ze impliciet stelt dat het niet de betrokkenen zou betreffen.*
- Doordat ze niet zorgvuldig te werk is gegaan met de beoordeling van de stukken die verzoeker heeft voorgelegd aan de gemeentelijke diensten die ze op hun beurt overmaakt aan verwerende partij. Verwerende partij, heeft bij aanmelding van de betrokkene op het gemeentebestuur bij de aanvraag, bij afgifte van de oranje kaart en bij afgifte van de bewijsstukken met betrekking tot hun relatie zowel verzoeker als de referentiepersoon gezien. Zij heeft dus wel degelijk kunnen nagaan of de personen op de foto's wel degelijk verzoeker en de referentiepersoon zijn. Het zorgvuldigheidsbeginsel bestaat erin dat verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar beslissing is gekomen. Het is duidelijk dat verwerende partij die via haar beambten bij de gemeente verzoeker en de referentiepersoon heeft ontmoet duidelijk heeft kunnen vast stellen of diende vast te stellen dat de personen op de foto niet de betrokkenen zouden geweest zijn.*

Verzoeker toont aldus duidelijk een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel wat onvermijdelijk leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het zelfde geldt voor het chatbericht van 16 aug 2015. Een chatbericht van 'Sofia' is een bericht van de referentiepersoon S(...) A(...). Haar telefoonnummer 04(...) en het werd gestuurd naar het telefoonnummer 04(...) zijnde het telefoonnummer van verzoeker. Indien niet alles voor de verwerende partij duidelijk is, kan zij verzoekers oproepen om meer duidelijkheid te verschaffen.

Het weze duidelijk dat het voor personen die zonder wettig verblijf in het land verblijven moeilijk is om alle bewijzen te verzamelen van hun relatie. Bovendien leven verzoeker en de referentiepersoon niet zoals een modaal blank Vlaams gezin die op uitstap gaan en daarvan foto's nemen. Het nemen van foto's zit niet ingebakken in de cultuur van verzoeker. Het zelfde geldt met het schrijven of chatten. Gezien verzoeker bij elkaar leven wordt er niet gechat maar wel degelijk gepraat. Verzoeker en de referentiepersoon hebben inderdaad nog enkele oude chatberichten kunnen terug vinden en hebben die overgemaakt aan verwerende partij omdat dit bericht toch wel een datum heeft en waaruit tot uiting komt dat ze elkaar al kenden in 2015 en de foto's tonen aan dat ze elkaar al kennen van 2014.

Verzoeker heeft hierboven niet alleen aangetoond dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden maar tevens dat de motieven waarop de beslissing steunt niet deugdelijk zijn zodat deze de beslissing

in rechte niet kunnen verantwoorden (zoals het argument van de liefdesrelatie, wie zijn de personen die op de foto's prijken, ...

Verzoeker toont dus tevens aan dat de beslissing gegriefd is door een schending van de materiële motiveringsplicht. Derhalve zijn de voorwaarden van artikel 40 bis par. 2 2° voldaan en dient de bestreden beslissing aldus te worden vernietigd. Het middel is gegrond"

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, dat het volgende stelt:

"(...)

§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...)"

Er wordt dus vereist dat de partners:

- een overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten, én
- een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden.

Uit deze laatste wettelijke vereiste volgt dat aan twee cumulatieve voorwaarden dient te worden voldaan. Er dient met name sprake te zijn van een "partnerrelatie" en deze partnerrelatie moet "duurzaam en stabiel" zijn.

Aan deze tweede voorwaarde van duurzaamheid en stabiliteit is voldaan:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie is, bij gebrek aan enige reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd, vrij. De gemachtigde beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermag een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

2.4. De verzoekende partij heeft bij haar aanvraag volgende documenten voorgelegd:

- verklaring wettelijke samenwoning van 6 februari 2017
- 3 gedateerde foto's van 24 december 2012
- 1 ongedateerde foto
- 1 chatbericht van 16 augustus 2015

2.5. Betreffende de foto's is de verwerende partij onder meer van oordeel dat er niet uit kan worden afgeleid of de betrokkenen effectief een liefdesrelatie hebben.

De verzoekende partij stelt daar tegenover dat het begrip "liefde" hier helemaal niet van toepassing is, nu het begrip "duurzame en stabiele relatie" wat anders is dan een amoureuze liefdesrelatie.

De Raad acht het niet kennelijk onredelijk of onwettig om de door artikel 40*bis*, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet vereiste "partnerrelatie", die duurzaam en stabiel moet zijn, gelijk te stellen met een "liefdesrelatie". Uit de voorbereidende werken blijkt immers dat toen het begrip "wettelijk samenwonende partner in een duurzame en stabiele relatie" werd ingevoegd, de wetgever de bedoeling had om het toepassingsgebied van de gezinshereniging uit te breiden tot de niet-gehuwde partner van een burger van de Europese Unie, of anders gezegd, de partner van wie het partnerschap niet gelijkwaardig is met het huwelijk. In casu betreft deze bepaling een omzetting van artikel 3, § 2 onder b) van de Burgerschapsrichtlijn (zie Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 11 juli 2007 tot wijzigingen van de wet van 15 september 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingenwet, Parl.St. Kamer 2006-2007, doc nr. 51-2845/001, p. 11 en p. 40-41). Naast een juridische band, tot stand gebracht door een verklaring van wettelijke samenwoning, wat een louter formeel aspect betreft, dient er ook nog een partnerrelatie te bestaan, in de zin van een liefdesrelatie. De verzoekende partij kan dus niet worden gevolgd waar zij betoogt dat zij geen blijf zou moeten geven van een liefdesrelatie.

De verzoekende partij betoogt dat op de foto's is te zien dat zij elkaar vasthouden. In eerste instantie moet erop worden gewezen dat dat geenszins het geval is op de 3 gedateerde foto's van december 2012, zodat dit argument feitelijke grondslag mist. Bovendien is het geenszins kennelijk onredelijk ervan uit te gaan dat het "elkaar vasthouden" op een foto op zich niet het bewijs kan vormen van een liefdesrelatie, temeer nu op de gedateerde foto's verschillende mensen elkaar vasthouden. Daarbij komt nog dat de foto waarop de betrokkenen elkaar daadwerkelijk vasthouden ongedateerd is, zodat de verwerende partij terecht heeft kunnen oordelen dat niet kan worden nagegaan wanneer deze foto is genomen waardoor deze niet kan worden aanvaard als bewijs van een duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen.

Deze vaststellingen alleen al zijn determinerend voor wat betreft het niet in acht nemen van de foto's als bewijs van een duurzame en stabiele liefdesrelatie, in de zin van artikel 40*bis*, §2,2° van de Vreemdelingenwet. Het motief dat het niet duidelijk zou zijn in hoeverre de verzoekende partij en de referentiepersoon op de foto's te zien zijn is derhalve overtuigend, zodat het desgevallend gegrond bevinden van de grieven die specifiek gericht zijn op dat motief niet kunnen leiden tot een andere beoordeling van de foto's.

2.6. Betreffende het chatbericht van 16 augustus 2015 stelt de verzoekende partij dat het bericht duidelijk van S(...) komt, namelijk de referentiepersoon S(...) A(...). Zij stelt dat het bericht werd verstuurd van het nummer van de referentiepersoon naar het nummer van de verzoekende partij.

De Raad kan, na nazicht van het administratief dossier, de verzoekende partij niet volgen nu het chatbericht geen telefoonnummers bevat, enkel de naam S(...). Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van verwerende partij om vast stellen dat uit het chatbericht niet blijkt welke de twee correspondenten zijn en of zij effectief een liefdesrelatie hebben met elkaar.

Het is niet aangetoond dat de verwerende partij de stukken, zoals ze door de verzoekende partij werden voorgelegd, op kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld in het licht van de bij artikel 40bis, §2, 2° bepaalde voorwaarden.

2.7. In de mate dat de verzoekende partij betoogt dat, indien één en ander niet duidelijk zou zijn geweest voor de verwerende partij, zij haar had moeten oproepen om meer duidelijkheid te verschaffen en zij daarbij, naar analogie, verwijst naar artikel 42, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, kan zij niet worden gevolgd.

Artikel 42, §1, tweede lid, waarop de verzoekende partij onmiskenbaar doelt, heeft specifiek betrekking op de situatie waarin aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, hetgeen in casu niet het geval is. Deze bepaling is dan ook niet van toepassing. Voor zover zij zich beroept op het zorgvuldigheidsbeginsel, moet erop worden gewezen het *in casu* om een verblijfsaanvraag gaat waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om alle elementen die naar haar oordeel het inwilligen van de aanvraag kunnen rechtvaardigen, voor te leggen opdat de gemachtigde ze vervolgens kan beoordelen binnen zijn discretionaire bevoegdheid. De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt in het kader van een wederkerig bestuursrecht, immers evenzeer op de rechtsonderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE) en de verzoekende partij kan haar eigen in gebreke blijven niet zonder meer afwentelen op de verwerende partij. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het aan de verwerende partij was om bijkomende inlichtingen te vragen.

2.8. Tot slot stelt de Raad vast dat het argument van de verzoekende partij dat het voor personen zonder wettig verblijf moeilijk is om bewijzen van hun relatie te verzamelen en dat het nemen van foto's of het schrijven van chatberichten niet ingebakken zit in de cultuur, er niet aan afdoet dat zij naar luid van artikel 40bis, §2, 2° het bewijs moet leveren van een duurzame en stabiele partnerrelatie en dat, zoals reeds gesteld, het bewijs dienaangaande vrij is. De verzoekende partij was derhalve geenszins verplicht of beperkt tot het voorleggen van foto's en chatberichten.

2.9. De verzoekende partij heeft niet aangetoond dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige of onwettige wijze tot stand is gekomen, of dat de gemachtigde niet of niet afdoende heeft gemotiveerd over de afwijzing van de aanvraag.

2.10. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS